

Ἐκκλησίας Πρωτονοτάριος ¹. Τελευτήσαντος δὲ καὶ τούτου φαίνεται διδάσκων κατὰ τὴν ἐφεξῆς ΙΖ' Ἐκατονταετηρίδα (1600—) Φραγκίσκος ὁ Κόκκος, Νάξιος ἐν Ρώμῃ σπουδάσας, ὑπὸ Ῥαφαήλ τοῦ Πατριάρχου μετακληθεὶς, διδάσκαλος τῆς ἱεραῆς Θεολογίας δόκιμος ².

(1) « Κατὰ τὸ 1580 ἔτος ἐκδημήσαντος τοῦ βίου τοῦ Ἰωάννου τούτου ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεοδόσιος ὁ Ζυγομαλάς, Πρωτονοτάριος τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ βοηθὸς ἐν τοῖς γράμμασι ταύτης τῶν Πατριαρχῶν μέχρι τῆς αὐτοῦ τελευτῆς, τὴν Σχολὴν ἀνείληψε, περίπυστος αὐτὸς διὰ τὴν μετὰ τοῦ Γερμανοῦ τὸ γένος Μαρτίνου τοῦ Κρουσίου αὐτοῦ ἀλληλογραφίαν· ἐκ δὲ τῶν ὧν ὁ Θεοδόσιος ἀπέστειλε πρὸς Κρούσιον διαφόρων ὑπομνημάτων συνέστη καὶ τετύπωται ἡ Τουρκογραφίτζια. Τελευτήσαντος δὲ καὶ τούτου ἡ τῶν μαθημάτων διδασκαλία μικρὸν διαλιπούσα, ἀνειστήθη πάλιν προνοίᾳ τῆς Ἐκκλησίας καὶ παρατάθη ἕς γ' ἐπὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Κορυθαλέως.» αὐτόθι. Ἰωάννης ὁ Ζυγομαλάς ἔγραψε λόγον ἐγκωμιστικὸν εἰς Λουκᾶν Μιχαήλ Δοῦκα Κυδωνίας (Fabric. ΙΑ', 724.). Ὁ δὲ Θεοδόσιος ἔγραψε περὶ τοῦ Ὄρους Σινᾶ καὶ Ἄθω καὶ Ὀδοιπορικᾶ κτλ. (αὐτόθι σελ. 724. Σ. Ἄρ.).

(2) Περὶ τούτου τάδε ὁ Κωνσάντιος ἐπέστελλεν Εὐθυβούλῃ (ἐν τῇ αὐτῇ ἀνεκδ. Διατριβῇ): « Ἐρωτᾷ ἡ φιλότης αὐτῆς τὸ ἐν μέσῳ Ζυγομαλάδων καὶ ἐλεύσεως τοῦ Κορυθαλέως παρεμπίπτον χάσμα πῶς ἄρα συμπληρωθήσεται; Ἐκ δὲ τινων ἐπιστολῶν τεκμαίρεται (sic), ὅτι ἀρχομένης τῆς ΙΖ' τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἐκατονταετηρίδων διδάσκαλος διετέλει τοῦ Γένους ὁ τὴν πατριδα Νάξιος Φραγκίσκος Κόκκος· ἀλλ' ἴστω ἡ ἔλλογιμότης αὐτῆς. Κατὰ τὸ 1570 ἔτος τρεῖς νέοι τὴν ἡλικίαν Ματθαῖος Καρσοφύλλης ὁ Κρηθῆς, Δημημιανὸς ὁ Κεφαλλῆν, καὶ ὁ Νάξιος οὗτος Κόκκος εἰς τὸ ἐν Ῥώμῃ ἰδρυθὲν Φροντιστήριον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ἢ μᾶλλον πονηρὰν καὶ δολίαν πρὸς προσηλυτισμὸν σαγήνην, ἐπὶ σπουδῇ καὶ μαθήσει ταυτοχρόνως ἀφίκοντο, ἔνθα ἅμα τῇ μαθήσει καὶ τὸ ποτήριον τῆς παπικῆς τρύγης ἐς κόρον πεπόκασιν ἀπαρνησάμενοι τὴν πατρῴαν εὐσέβειαν· ἀλλὰ πρὶν αὐτοὺς ἐξελεῖν τοῦ Φροντιστηρίου, ὡς γέρας διδάκτρων καὶ μισθὸν τῆς τούτων ἀποστασίας κατ' ἐνστασιν ἐπίμονοι καὶ ζήτησι ποντιφικῆν ἀπότομον συνέγραψαν οἱ πεπλανημένοι κατὰ τοῦ ἱεροῦ ἀνδρὸς Μάρκου τοῦ Ἐφέσου, δυσφημοῦντες τὸν γενναῖον τοῦ ὀρθοῦ δόγματος πρόμαχον ὡς κακῶς δῆθεν ζήσαντα καὶ κακῶς τελευτήσαντα. Ἐκ δὲ τῶν τριῶν τούτων (ἐκτὸς τοῦ Κρητῶς) οἱ δύο ἐξήλθον τῆς Ῥώμης· καὶ ὁ μὲν Δημημιανὸς προσεκολλήθη τῷ τῆς Φλωρεντίας Δουκί, παρ' ᾧ ἤξιώται φιλοφροσύνης τε πάσης καὶ περιθάλψεως, τῆς τοῦ συμβούλου τιμῆς, πλουσιῶν ἄλλων χαρίτων μέχρι τελευτῆς· ὁ δὲ Καρσοφύλλης ὀρεκτικώτερος φανεῖς τοῦ Κεφαλλῆνος παρέμεινε παπικὸν ἀνδράποδον ἐν Ῥώμῃ, συνδιατριβῶν ὡς παράσιτος κολάζ τοῖς ἀβροδαίτοις τῶν Καρδιναλέων καὶ ἄλ-